

Дата прийняття:	28/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	28/06/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF KERESLIDZE v. GEORGIA</u> (Application no. 39718/09)
Зміст:	<p>Справа стосується скарги заявника – громадянина Грузії щодо порядку, за яким мала визначатися дата початку обрахунку сукупного строку його покарання.</p> <p>У березні 2002 року, під час відбуття покарання у виді 20 років позбавлення волі за подвійне вбивство за обтяжуючих обставин, заявник намагався втекти. У квітні 2006 року він був засуджений за спробу втечі. Його невідбута частина покарання за вбивства була додана до нового покарання, в результаті чого суд призначив покарання загальним строком у 13 років і 6 місяців. Суд повідомив, що сукупний вирок почне діяти з 29 березня 2002 року, тобто з дати вчинення другого злочину.</p> <p>У 2008 році, поки справа щодо другого вироку заявника розглядалася у суді апеляційної інстанції, Верховний суд підтвердив дату початку обрахунку сукупного строку покарання у своєму рішенні щодо зменшення тривалості першого покарання за подвійне вбивство. Цей вирок мав закінчитися у вересні 2010 року.</p> <p>Однак у квітні 2009 року, після внесення змін до законодавства, апеляційний суд у порядку письмового провадження виправив дату початку обрахунку сукупного строку покарання на квітень 2006 року, тобто на дату постановлення вироку за другий злочин. Верховний суд підтримав таку позицію, зазначивши, що строк відбування покарання заявника має закінчитися у квітні 2013 року. Заявнику стало відомо про це після того, як Верховний суд прийняв остаточне рішення.</p> <p>Згодом він звернувся з проханням внести виправлення в рішення Верховного суду і подав проміжну апеляцію з питань права, стверджуючи, що зміна дати початку обрахунку сукупного строку покарання не мала правової підстави й істотно вплинула на його тривалість. Обидві скарги не були успішними.</p>

	<p>Заявник був амністований і звільнений з місць позбавлення волі до закінчення строку його покарання у січні 2013 року. Посилаючись на пункт 1 статті 5 (право на свободу та особисту недоторканність) Конвенції, заявник скаржився на те, що постановлення рішення про виправлення дати початку обрахунку сукупного строку покарання невинновдано подовжило строк позбавлення його волі по вересень 2010 року, і його ув'язнення було незаконним. Він також стверджував, що всупереч пункту 1 статті 6 (доступ до суду) та статті 13 (право на ефективний засіб правового захисту) Конвенції йому не було надано можливості подати усні або письмові запити стосовно процедури внесення виправлень (у судові рішення), незважаючи на суттєвий вплив зміни дати початку обрахунку сукупного строку покарання на його тривалість.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення пункту 1 статі 6 Конвенції (право на справедливий суд). Відсутність порушення пункту 1 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканність).</p>